

KRRAWOBITNY (2) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -o-).

sg I m krwawobitnym (1). ◇ pl A subst krwawobitn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (XVIII) w.

Taki, jak w bitwie, w której przelano wiele krwi (2) :

Wyrażenia: »krwawobitny boj« (1): Ná nieprzyiázne podniołł potym zbroie, Y łtaczał z nimi krwawobitne boie. KlonKr C2v.

[»krwawobitny pot«: Iáko lie to naprzod wwálzým głośnoślawnym y łłucznie wielkim Xięctwie Litewłkim náyduie/ ktore ták wiele Xiążąt/ Krolow/ y mężow przeważnie dzielnych národziwłzy/ y włzyłtkiemu lie Swiátu krwawobitnym ich potem rozgłośiwłzy/ wždy stego máło chwały y łławy odnośzą StryjKron A4.]

»krwawobitnym szykiem« = z rozlewem krwi (1): Zás z Ekiufem Rzymłkim y s Teodorykiem Wyłegotłkim/ boy łtoczył krwawobitnym łzykiem/ Gdzie łto ośmdziełiat tyłiac mężow poginęło/ Z obu łtron áłz Iezioro krwią w polách płynęło. StryjKron 51.

AK